

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
วันที่	๓๑ ม.ค. ๒๕๕๐
วันที่	๑๘ ต.ค. ๒๕๕๐

ที่ กค 1003/ 839

กระทรวงการคลัง

สวค. 2/31
วันที่ 18 ม.ค. 50
เวลา ๑๐:55

ถนนพระราม 6 กท. 10400

17 มกราคม 2550

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาขอชดเชยค่าภาษีอากรฯ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0205/5753 ลงวันที่
14 พฤษภาคม 2545

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาพระราชบัญญัติขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิต
ในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524
2. ประวัติกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชุดใหม่ 5 ท่าน

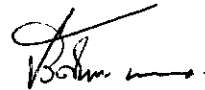
ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2545 ได้แต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตใน
ราชอาณาจักร จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย นายชาญชัย มุสิกนิศากร นายไพโรจน์ โสมภูติ
นายอาคม เตมพิทยาไพสิฐ นายไพโรจน์ เกษแม่นกิจ และ นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ นั้น

เนื่องจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ซึ่งอยู่ในตำแหน่งครบวาระตาม
มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติขอชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
พ.ศ. 2524 และกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
5 ท่าน ดังนี้

1. นายชาญชัย มุสิกนิศากร
2. นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ
3. นายไพโรจน์ เกษแม่นกิจ
4. นางหิรัญญา สุจินัย
5. นายสถาพร โคธีรานุรักษ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายภาษี

โทร. 022783733 ต่อ 3507

โทรสาร 022739088

พระราชบัญญัติ
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่
ผลิตในราชอาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า
ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบหรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่าง
หนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

(๑) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือ
เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๗)

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากร ซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย” หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่อาจได้รับเงินชดเชย

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและหรือประเภทสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชย

(๒) กำหนดชนิดและหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๒ (๓)

(๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลา การจ่ายเงินชดเชย

(๕) กำหนดภาษีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปชำระได้ตามมาตรา ๑๔ (๕)

(๖) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้าดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๘) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

- (๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (๒) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นแต่ไม่รวมถึง

- (๑) ภาษีเงินได้
- (๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) ภาษีอากรที่อาจขอลดคืนได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่ไม่ใช้สิทธิขอคืนตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย
- (๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี

การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพตามราคาส่งออกตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากร หรือตามชนิดหรือประเภทของของที่ส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือว่าราคาสำหรับของขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นราคาส่งออก เว้นแต่กรณีที่มีการกำหนดราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดให้ถือว่าราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็นราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปีมิได้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิตกันเงินภาษีอากรที่ส่วนราชการนั้นได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชย โดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกันเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้กันเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชย สำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมิได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งสินค้าออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษีเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บ ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องนำส่งตามประมวลรัษฎากร

(๓) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บแทนราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไปชำระได้

มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

(๑) ชนิดบอกราคา

(๒) ชนิดไม่บอกราคา

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปชำระภาษีอากรได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปี และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุและให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรานี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
(๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมาดำเนินการต่อไป
(๓) การโอนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น

(๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี
ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตายแล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควร จะผ่อนผันให้นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษีหมดอายุก็ได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตรภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุได้อีกเพียงเท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับการยื่นคำขอของผู้ยื่น ในกรณีนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานจากผู้นั้น หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๖ หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดี แล้วแต่กรณีมีอำนาจยกคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชยของผู้นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้าที่รับคืนให้กรมศุลกากร ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่น่าสินค้าเข้า หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืนจนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามข้อความถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่าหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๓ ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากร ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศและระเบียบเดิมดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ยื่นคำขอคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุลลันท
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการขายสินค้าในตลาดโลกด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และสมควรวางมาตรการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมายให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สุนันทา/แก้ไข

๒/๑๐/๕๕

A+B (C)

ทรงยศ/สรวุฒิ/จัดทำ

๑๙ พ.ค. ๕๖

วาทีณี/นันทพล/ปรับปรุง

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากร
สินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

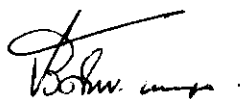
ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ นั้น

บัดนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งมาครบกำหนดสองปี ตามวาระแล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ชุดใหม่ ดังนี้

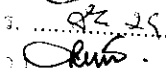
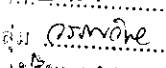
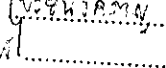
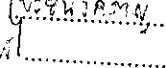
๑. นายชาญชัย มุสิกนิศากร
๒. นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ
๓. นายไพโรจน์ เกษแม่นกิจ
๔. นางหิรัญญา สุจินัย
๕. นายสถาพร โคธีรานุรักษ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล)
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี

อ.ร. 30/1/50
ร.อ.ร. 25.11.2550
ผอ.ร.
ผอ.กลุ่ม 29 ม.ค. 50
จ.ร. 29 ม.ค. 50
ผู้พิมพ์